

Dievs saka: Tev jādzīvo!

Mācītājs Indulis Paičs

Lieldienās pirmās Jēzus kapu uzmeklē sievietes. Viņas pirmās dzird Augšamcelšanās vēsti no eņģeļa pie tukšā kapa. Viņām lemts pirmais uztraukums un prieks, nesot šo vēsti tālāk – pārņem Kristus mācekļiem. Tā ir zīme, ka Lieldienu vēsts visupirms runā uz mūsu emocijām un sirdi, un ir ļoti svarīgi, lai mēs Lieldienās nepazaudētu to iespaidu, ko neparastā vēsts vēlas atstāt uz mūsu dvēseli. Kristus Augšamcelšanās nav informācija, atziņa, simbols vai iedoma – tā, vārda burtiskā nozīmē, ir jaunas dzīvības avots. Dievs ar to un caur to vēlas satricināt akmeņus, kas gulstas arī uz mūsu dvēselēm, atvērt kapus, kuros nogrimuši arī mūsu

sapņi un dzīvība: celt tos augšā līdz ar Kristu, Kurš iemieso pasaules Dzīvību.

Lieldienas vēlas mums pavēstīt, ka ir uzvarēts lielākais cilvēka ienaidnieks – nāve. Nāve ir aprīta uzvarā! Mūsu dzīve nebeidzas līdz ar zemes dzīvi, tā neizgaist tukšumā, nāvei nepieder pēdējais vārds. Nāve ir tumsa, bet to pārspēj un uzvar Dzīvības Gaisma!

Lieldienu vēsts saistās ar vārdiem mūsu Ticības apliecībā, kurus mēs atkārtojam katrā dievkalpojumā, un kuri varbūt dažiem no mums sagādā daudz jautājumu un neskaidrības. Mēs sakām: «...es ticu uz miesas augšamcelšanos...» Ko mēs īsti apliecinām?

Pasaule ir pavisam nedaudz variantu, kā mēs varam iedomāties cilvēka dzīves noslēgumu un to, kas seko pēc tam.

Pirmais ieskats saka: cilvēka dzīve beidzas līdz ar nāvi, tās noslēgums ir kaps. – Šādai pārliecībai mēs liekam pretī savu: es TICU uz miesas augšamcelšanos. Es ticu, ka Dievs mūs mil ar mūžīgu mīlestību, es ticu, ka mēs esam Viņam vajadzīgi ne vien šajā dzīvē, bet arī mūžībā. Dzīvībai, cilvēka dzīvei ir jēga tikai tad, ja tā neizd. Kristus augšamcelšās, lai mēs reiz par visām reizēm varētu atbrīvoties no bailēm un bažām nāves priekšā, zinot, ka nāve gan ir smaga pieredze, bet – mēs iziesim tai cauri jaunā dzīvībā. Kristus ir tikai pirmais no neskaitāmiem, kurus reiz Dievs modinās dzīvībā.

Otrs izplatīts uzskats saka: cilvēka dzīve nebeidzas ar nāvi, tā turpinās – proti, cilvēks piedzimst no jauna, iemiesojas (inkarnejas) kādā citā cilvē-

kā vai dzīvā būtņē. Šādai pārliecībai pretī mēs liekam vārdu: es ticu uz miesas AUGŠAMCELŠANOS. Nevis uz kādu bezgalīgu atdzimšanu, pārdzimšanu, bet – uz miesas augšamcelšanos. Tas nozīmē: Dievs mil nevis kādu abstraktu mūsu «iekšējo būtību», bet mūs – tādus, kādi esam; konkrētos šeit un tagad dzīvojošos cilvēkus. Zemes dzīve un tās ciešanas nav bezgalīgas – tā nav nepārtraukta atgriešanās izejas punktā, nē! Reiz apguvuši to, kas mums šeit bija jāiemācās, mēs iesim tālāk. Mēs augšamcelsimies. Dievs ikvienu sauc vārdā!

Trešais ieskats: mēs pēc nāves nometisim smago, nekam nederīgo miesu un, brīvi kā putni gaisā, lidosim augšup – saplūzdami ar dievišķo Būtību. Citiem vārdiem – turpināsies tikai mūsu garīgā daļa, nekas cits. – Šādam uzskatam pretī mēs liekam vārdus: es ticu uz MIESAS augšamcelšanos. Ko ar to gribējam pateikt? To, ka mēs arī pēc augšamcelšanās būsime paliksim cilvēki, ar savu noteiktu ķermeni, kas gan būs citāds, pārveidots, Kristus atjaunots, bet tomēr – ķermenis, līdzīgs tam, kāds bija augšamceltajam Kungam.

Lieldienu spēks ir ne vien garīgs, bet – tas atklājas arī tieši ķermeņiskumā, miesīgumā, tajā, ka Kristus augšamcelšās nevis simboliski, tēlaini, bet tieši un konkrēti. Mācekļi to piedzivoja kā brīnumu, negaidītu pavērsienu notikumu gaitā, kas runā pretī visam, ko cilvēka prāts spēj aptvert un gaidīt.

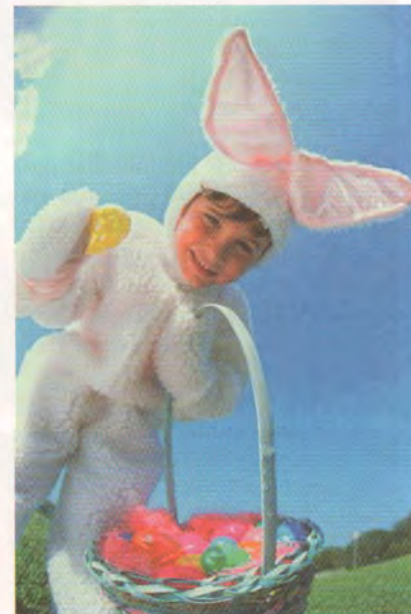
Lieldienu nozīmi vislabāk var saprast cilvēks, kas nupat zaudējis kādu, kuru mil. (Tā bija arī mācekļu pieredze!) Iedomāsimies, ka pie šāda cilvēka atnāktu Dievs un teiktu: «Es vē-

los tev viņu atdot atpakaļ, Es vēlos darīt visu, lai jūsu mīlestība nebūtu izrādījusies veltīga un lai tā nekad nebeigtos. Saki Man, ko lai Es daru, lai tas tā varētu piepildīties?» Ko cilvēks Dievam atbildēs? – Sūti viņu atpakaļ, lai iemiesojas kādā zīdainī (citā cilvēkā vai varbūt kādā puķē vai mīlīgā dzīvnieciņā)? Ļauj viņam izkust Tavā mīlestībā? – Diezin vai. Drīzāk cilvēks teiks: «Es šo cilvēku mīlēju tādu, kāds viņš bija. Es nevēlos neko citu, kā vien iespēju būt kopā ar to pašu cilvēku. Es mīlēju dzīvu cilvēku ar miesu un dvēseli! Es mīlēju otra cilvēka balsi, acu skatienu, tās atsevišķās stundas un minūtes, kad bijām kopā! Es mīlēju to, ko nevienā citā nevaru vairs atrast...» Tieši to Dievs darīja – Viņš Augšamcelšanās ritā uzmodināja Kristu un atdeva Viņu visiem, kas bija Viņu mīļie! Viņš to darījis arī ar mums un mūsu mīļajiem!

Mums, kas ticam un ceram uz Dievu, Lieldienas ir visreālākā, visuzskatāmākā un pārliecinošākā Dieva varenības izpausme, vienīgā patiesi istā Viņa iejaukšanās Paša radītās pasaules kārtībā. Tās kļūst par Dieva spēku visai mūsu dzīvei, jo esam ieguvuši skaistu, Dieva apņemtas nākotnes perspektīvu: mēs gan esam mirstīgi, bet arī – spējīgi augšamcelties Kristus spēkā!

Dievkalpojumu laiki Garkalnes baznīcā:

Lielajā Piektdienā (9. aprīlī) pl. 14:30
Lieldienās (11. aprīlī) pl. 14:30
Baltajā svētdienā (18. aprīlī) pl. 14:30
Mikroautobuss vedīs pl. 14:00
no Garkalnes pasta.
Dievkalpojumi notiek katru svētdienu pl. 14:30.

2004. gada 17. aprīlī pl. 12.00 Garkalnes pagasta k/n «Berģi» notiks

LIELDIENU pasākums

Tevi gaidīs, dziesmas dziedās, rotaļās vedīs rūķi Kiki, Taustiņš un pats Lieldienu Zaķis, kuri būs atbraukuši ciemos no «Čučumuižas». Arī viņi vēl nezinās, «Kāpēc zaķim ir divas ausis?»

Pēc izrādes varēsi no sirds izlēkāties lielajās, piepūšamajās atrakcijās.

Ieeja brīva. Riko: Garkalnes pagasta padome

Dieva mīlestības noslēpums

Priecīgas Lieldienas visiem vēlot, mācītājs Ivars Jēkabsons

Lūkas evaņģēlijs. 24:1-9

Bet pirmajā nedēļas dienā ļoti agri, gaismai austot, sievas nāca pie kapa un nesa svaidāmās zāles, ko tās bija sataisījušas. Un vēl kādas citas bija līdz ar tām.

Un tās atrada akmeni no kapa noveltu.

Tās gāja iekšā un Tā Kunga Jēzus miesas neatrada.

Un, kad tās nezināja, ko darīt, redzi, tad pie tām piestājās divi vīri spīdošās drēbēs.

Un, kad tās pārbijušās nolaida acis uz zemi, viņi tām sacīja: «Ko jūs meklējat dzīvo pie mirušiem?»

Viņš nav šeit, bet ir augšamcelies. Pieminiet, ko Viņš jums runājis, vēl Galilejā būdams,

sacīdams: Cilvēka Dēlam būs tapt nodotam grēcinieku rokās un krustā sistam un trešā dienā augšamcelties.»

Un tās atcerējās Viņa vārdus. Un, atpakaļ griezušās no kapa,

tās to visu pasludināja tiem vienpadsmit un visiem citiem.

Lieldienu vēsts palīdz mums saskatīt mūžīgās, nemirstīgās un augšamcelušās Dieva mīlestības noslēpumu. Jo evaņģēlijs stāsta par pārdabisko, kas atklājas cilvēka sirdī caur Kristus notikumu. Pirmajā brīdī tas šķiet tikpat ne-

ticami kā tas, ka zaķis var atnest olas.

Kristus augšamcelšanās stāsta īstums un spēks parādās tam laikam netradicionāli, jo tieši sievietes ir pirmās šī notikuma liecinieces. Ticību uz brīdi zaudējušas, bez cerības palikušas, viņas turpināja mīlēt. Un viņu šķīstā mīlestība nebija veltīga. Jo, nonākušas pie kapa, viņas atrada akmeni noveltu, kapu tukšu. Viņas bija samulsušas un nezinā, kad pēkšņi top eņģeļu uzrunātas: «Ko jūs meklējat dzīvo pie mirušiem? Un tikai tad viņas atcerējās Kristus solīto augšamcelšanās brīnumu. Viņas to nepaturēja sevī, bet dalījās šajā vēstī ar pārējiem mācekļiem. Tāpēc vēl šodien Lieldienu tradīcijās visi «labrīt» sveiciena vietā sveicina cits citu: «Kristus ir augšamcelies!» – «Kristus patiesi ir augšamcelies!» Tādā veidā toreiz kā pavasarīga saulaina diena atnāca pēkšņa pārmaiņa viņu ticības nostājā.

«Kas aizdzina viņu skumjas, kas ielēja viņu sirdīs gaišo prieku? Vai pavasara gaiss, vai austošā gaisma, vai pirmie saules stari? Nē, kaut kas vēl lielāks... Ziņa, ko saņēma pie kapa: Kristus tur vairs nav – Viņš ir augšamcelies. Šo ziņu viņas nes citiem un mums.» (A. Skrodelis.) Katrā mājā un ģimenē, katrā dzīvē un katrā kaut vientuļā dvēselē priecīgās Lieldienu zvanu skaņas šajā laikā pauž prieku par jaunu sākumu un atjaunotu dzīvi. Lielā piektdiena ir pagājusi. Lielā diena aust. Dieva pēdējais spriedums ir atskanējis – Kristus ir augšamcelies!

Un kaut arī prātam ir savs «bet», tomēr tas ir nevarīgs iepretim dievišķajam BET, kas izskan sirds gaviļēs un ticības liecībā, ka Dieva mīlestība ir nepārvarama. Jēzus Kristus ir apliecinājums mums visiem, ka dzīvei ir jēga un pasaulei ir nākotne.

Dievkalpojumu laiki Usmas (Brīvdabas muzeja) baznīcā
Lielajā Piektdienā (9. aprīlī) pl. 10:15
Lieldienās (11. aprīlī) pl. 10:15

PAŠVALDĪBA GĀDĀ PAR PAGASTA IEDZĪVOTĀJU DZĪVES KVALITĀTI

Kārlis Cīrulis,
pagasta padomes priekšsēdētājs
Raimonds Erts,
pagasta padomes ekonomists

Saskaņā ar LR likumu «Par pašvaldībām», Garkalnes pagasta padome veic tai deleģētās funkcijas sociāli ekonomiskās, izglītības un kultūras attīstības veicināšanā, ievērojot valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju intereses.

Atbilstoši likuma prasībām Garkalnes pagasta padome pati organizē un sniedz iedzīvotājiem visus komunālos pakalpojumus: siltumapgādi, ūdensapgādi, kanalizācijas notekūdeņu attīrīšanu, ielu apgaismošanu, ceļu uzturēšanu, rekonstrukciju un labiekārtošanu.

2003. gadā rekonstruēta un nodota ekspluatācijā jauna katlumāja. Pagasta padome rūpējas par administratīvās teritorijas labiekārtošanu un attīstības veicināšanu tās budžeta iespēju robežās – tam ir izstrādāts Garkalnes pagasta teritoriālais attīstības plāns, par ko plašāk ziņojām iepriekšējā laikraksta numurā.

Pārskats par

2003. gada budžeta izpildi

Garkalnes pagasta padomes pamatbudžeta ieņēmumus 2003. gadā veidoja: iedzīvotāju ienākuma nodoklis – Ls 676 839, nodokļi no īpašuma – Ls 198 890, valsts mērķdotācijas – Ls 172 957, pārējie nenodokļu ieņēmumi – Ls 155 504 un citi ienākumi.

Šie pamatbudžeta līdzekļi 2003. gadā izlietoti šādiem mērķiem: izglītībai – Ls 417 670, padomes darba nodrošināšanai – Ls 253 983, kultūras un sporta darbam – Ls 94 083, komunālo pakalpojumu nodrošināšanai – Ls 138 596, sociālai aprūpei un sociālai nodrošināšanai – Ls 55 306, medicīnai – Ls 7 035 un citiem izdevumiem, tai skaitā iemaksām pašvaldību finansu izlīdzināšanas fondā – Ls 169 180.

Garkalnes pagasta padomes Speciālā budžeta ieņēmumus 2003. gadā veidoja: dabas resursu nodoklis – Ls 182 944, ieņēmumi no privatizācijas – Ls 87 334, autoceļu fonda līdzekļi – Ls 35 066 un ziedojumi – Ls 5214.

Pagasta pirmsskolas izglītības iestādē «Skudriņas» pērn ir veikta fasādes siltināšana ar dekoratīvo apdari un labiekārtoti rotaļu laukumi dārzā, kā arī nomainīts apgaismojums; vēl ir gaidāma piebūves celtniecība.

Lai nodrošinātu veselības aprūpes pieejamību pagasta iedzīvotājiem, turpinās darboties Garkalnes un Berģu doktorāti un zobārsta kabinetu, kuriem pašvaldība finansē komunālos maksājumus un nodrošina tās ar bezmaksas transportu.

2003. gadā tika izstrādāts re-

konstrukcijas projekts par kultūras namu un padomes ēkas katlumājas pāriešanu uz gāzi, kas tika realizēts, pabeidzot darbus pērn oktobrī.

Pagājušajā gadā tika izbūvētas un iekārtotas telpas pirmsskolas vecuma bērniem Berģu pamatskolas vecajā korpusā, rekonstruējot gan darba vietas, gan sadzīves telpas. Kapitāli izremontējām Berģu pamatskolas vecā korpusa sabiedrisko pasākumu zāli, nomainot logus, ieliekot parketa grīdu, remontējot skatuvi un teātra pulciņa aizpērtās telpas, kā arī veicot grīdu remontdarbus trijās mācību klasēs 2. stāvā.

Garkalnes pamatskolā tika uzsākti darbi mācību darbnīcu iekārtošanai, kā arī sporta laukuma iekārtošanai, veikts atsevišķu mācību un sadzīves telpu kosmētisko remontu, labiekārtota skolas fasādes teritorija (iežogota ar sētu un vārtiem).

Garkalnē Smilšu, Lielās, Zaļās un Meža ielu dzīvojamām mājām tika realizēts elektroapgādes projekts ar pagasta līdzfinansējumu 60 procentu apmērā no kopējām izmaksām, šiem abonentiem kļūstot par VAS «Latvenergo» pastāvīgajiem klientiem.

Pērn vasaras sākumā turpinājās «Langstiņu» peldvietas labiekārtošanas pasākumi, kur izveidojām pludmales volejbola laukumu, sāpām piegulošo teritoriju. Tāpat pērn vasaras sezonā tika organizēta teritorijas satīrīšana peldvietā «Bukulti» – Neļķu un Rudens ielās (pie kanāla).

Kā jau informējām, no jauna sakārtota un palaista ielu apgaismošanas sistēma apdzīvotā vietā Bukulti – Vecupes un Rudens ielās.

2003. gada IV ceturksni uzstādījām ielu norādes Berģos un Langstiņos.

Ciematos ar centralizēto ūdens apgādi un kanalizācijas sistēmām periodiski tiek veiktas gan dzērāmā ūdens, gan attīrīto kanalizācijas ūdeņu analīzes.

2003. gada maijā daļēji tika veikts Ziedu ielas kapitālais remonts Upesciema centrā, veikts bedrīšu remonts Bukultos, Baltezerā, Langstiņos un Garkalnē.

Par 2004. gada budžeta plānu

Garkalnes pagasta padomes pamatbudžeta ieņēmumus 2004. gadā veido: iedzīvotāju ienākuma nodoklis – Ls 703 166, nodokļi no īpašuma – Ls 213 779, valsts mērķdotācijas – Ls 193 342, pārējie nenodokļu ieņēmumi – Ls 236 434 un citi ienākumi.

Pamatbudžeta līdzekļus paredzēts izlietot šādiem mērķiem: izglītībai – Ls 463 796, padomes darba nodrošināšanai – Ls 292 878, kultūras un sporta darbam – Ls 120 771, komunālo pakalpojumu nodrošināšanai – Ls 143 790, sociālai aprūpei un sociālai nodrošināšanai – Ls 57 732, medicīnai –

Ls 7 774 un citiem izdevumiem, tai skaitā iemaksai pašvaldību finansu izlīdzināšanas fondā – Ls 171 528.

Ievērojamu ienākumu daļu veido līdzekļi, kuri ietilpst pašvaldības speciālajā budžetā: dabas resursu nodoklis, no kura 40 procentus saņem pašvaldība un kas ir Ls 187 795, ieņēmumi no privatizācijas – Ls 158 600, un autoceļu fonda līdzekļi – Ls 30 876. Šie ir tā saucamie iezīmētie līdzekļi, kurus var izlietot atsevišķiem likumos noteiktiem maksājumiem. Viennozīmīgi, ka autoceļu fonda līdzekļus var izmantot tikai ceļu un ielu remontam un to kopšanai, kā arī ar šiem darbiem saistītās tehnikas iegādei un ekspluatācijai. Ienākumus no dabas resursa nodokļa savukārt var izmantot pagasta teritorijas sakopšanai un labiekārtošanai, attīrīšanas iekārtu izbūvei un rekonstrukcijai, tehnikas iegādei, atkritumu savākšanai u.c. ar ekoloģiju saistītu jautājumu risināšanai, taču ne komunālo pakalpojumu nodrošināšanai vai komunālo parādu segšanai.

Turpmāk paredzētie pašvaldības darbi:

1) jāizstrādā Garkalnes pirmsskolas izglītības iestādes «Skudriņas» piebūves un pārbūves tehnisko projektu, kā arī pagasta kultūras nama «Berģi» telpu inženiertehnisko projektu;

2) jāveic Berģu pamatskolas stadiona izbūve, jāturpina Garkalnes pamatskolas stadiona izbūve. Ekspluatācijā jānodod Valsts policijas islaicīgās aizturēšanas telpas. Jānodrošina administratīvās telpas apsardzes firmai «Mustangs», kuru izbūve uzsākta 2003. gada beigās;

3) jāturpina Berģu pamatskolas jaunā korpusa mācību telpu, vestibila un kāpņu telpu remonts, kā arī mācību klašu remontdarbus un labiekārtošanu vecajā korpusā;

4) Garkalnes pamatskolā jāpabeidz remontdarbi mācību darbnīcās un sadzīves telpās, ieejas puses labiekārtošana un lietūs kanalizācijas izbūve;

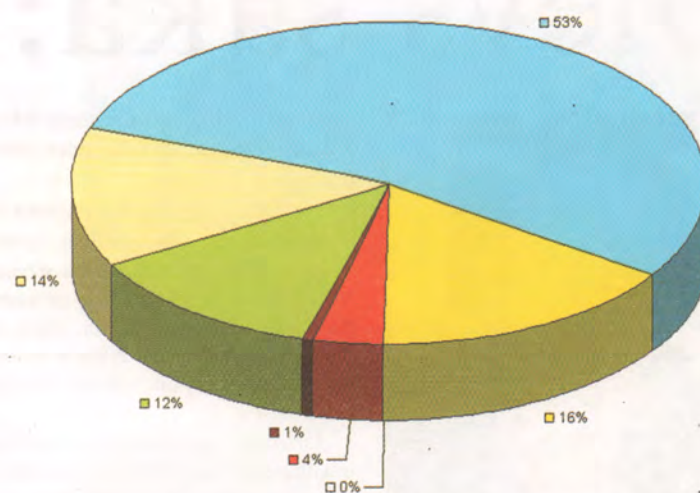
5) Jau uzsākti projektēšanas darbi, lai apdzīvotajā vietā «Vecais Baltezers» izbūvētu un noasfaltētu ielas, ierīkotu ielu apgaismojumu, tas attiecas arī uz Jaunības ielu Berģos;

6) Šogad jāizstrādā projekts un jārekonstruē centralizētā ūdensvada sistēma Langstiņu ciematā. Esam pasūtījuši projektu, lai vismaz daļēji iekārtotu peldvietu Bukultos pie Lielā Baltezera - Saulstaru ielas rajonā;

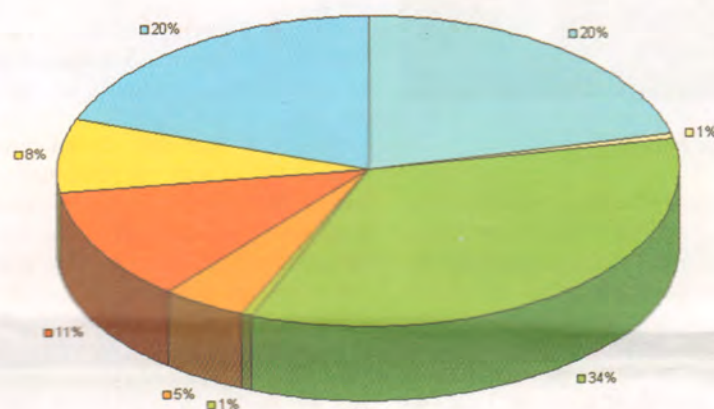
7) Tiks realizēta elektroapgādes projekta pirmā daļa individuālās apbūves teritorijā «Jāņi» – Garkalnē. Iegādāsimies specializētu tehniku ar automašīnu «MAZ», kas domāta ielu tīrīšanai, apkopšanai un smilšu kaisīšanai;

8) Turpināsim ielu apgaismojuma ierīkošanu trūkstošajās vietās Garkalnē un Bukultos.

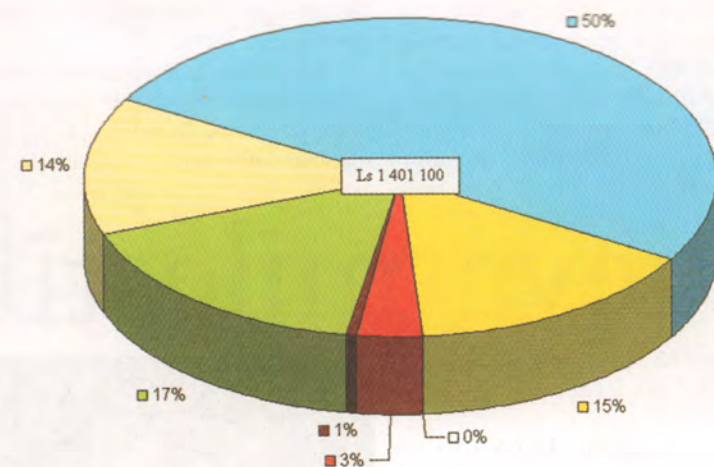
Garkalnes pagasta padomes pamatbudžets 2003.gadam, ieņēmumi

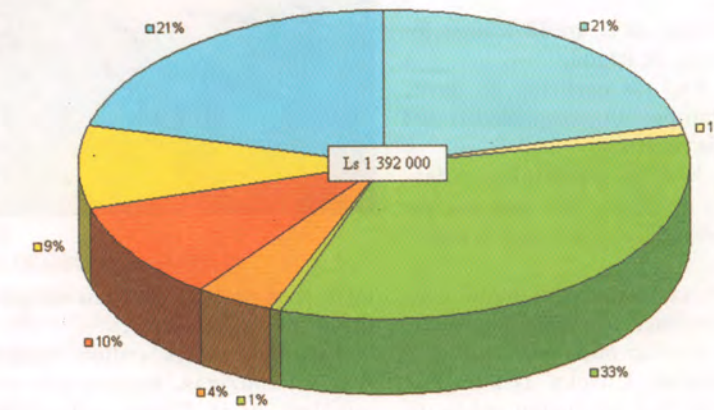
Garkalnes pagasta padomes pamatbudžets 2003.gadam, izdevumi

Garkalnes pagasta padomes pamatbudžets 2004.gadam, ieņēmumi

Garkalnes pagasta padomes pamatbudžets 2004.gadam, izdevumi

Starptautiskais ĢIMENES GADS Latvijā

Elga Liepiņa,
pagasta padomes priekšsēdētāja
vietniece, speciāli «GV»

LR Ministru kabinets 2004. gadu ir pasludinājis par Starptautisko Ģimenes gadu Latvijā.

Pirmo reizi Apvienoto Nāciju organizācijas Ģenerālā Asambleja par Starptautisko Ģimenes gadu bija izsludinājusi 1994. gadu, tātad šogad atzīmējam jau desmitgadi. ANO Ģenerālā asambleja mudina lielāku uzmanību pievērst ģimenes kā sabiedrības pamatvienības lomas akcentēšanai. Ģimenes gada ietvaros Latvijā ir paredzēti dažādi pasākumi, kas veltīti ģimenes tematikai. Latvijas Republikas Īpašu uzdevumu Bērnu un ģimenes lietās sekretariāts aicinājis visas valsts, pašvaldību iestādes, nevalstiskās organizācijas un uzņēmumus šī gada laikā rīkot pasākumus ar atbilstošu ievirzi, aktualizēt jautājumus, kas saistīti ar ģimenes kā vērtības atzīšanu mūsu sabiedrībā.

Tam par godu Garkalnes pagasta padome izsludina konkursu pagasta jauniešiem. Aicinām bērnus un jauniešus (jo īpaši abu pamatskolu un pirmskolas izglītības iestādes audzēkņus) aktīvi piedalīties šajā konkursā, iesniedzot pašdarinātus mākslas darbus un literāros sacerējumus par tēmu «Es un mana ģimene». Ikviens, kuru tas interesēs, varēs apskatīt labākos bērnu un jauniešu darbus un par tiem izteikt savu vērtējumu pagasta padomes zālē. Konkursa rezultātu apkopšanai un dalībnieku – uzvarētāju sumināšanai organizēsim atsevišķu noslēguma pasākumu.

Konkursa «ES UN MANA ĢIMENE» nolikums

Mērķis un uzdevumi:

1. Stiprināt ģimenes kā sabiedrības pamatvienības lomu, godinot Starptautisko ģimenes gadu;
2. Pilnveidot bērnu un jauniešu izpratni par ģimenes lomu un nozīmi sabiedrībā;
3. Attīstīt bērnu un jauniešu talantu mākslā un literatūrā.

Vadība, dalībnieki un norises laiks:

1. Šo konkursu organizē Garkalnes pagasta padome;
2. Konkursā piedalās Garkalnes pagasta bērni un jaunieši vecumā no 5 līdz 16 gadiem;
3. Konkurss notiek no 2004. gada 1. aprīļa līdz 7. maijam.

Konkursa norises kārtība:

1. Konkursa tēma ir «Es un mana ģimene»;
2. Konkursam var iesniegt:
 - mākslas darbus (zīmējumus, keramikas un metālizstrādājumus, utml.)
 - literāros darbus (dzejoļus, stāstus, esejas, pasakas, utt.)
3. Konkursa darbi tiks vērtēti vairākās vecuma grupās:
 - no 5 līdz 6 gadiem;
 - no 7 līdz 10 gadiem;
 - no 11 līdz 16 gadiem.
4. Konkursa darbus lūdzam iesniegt Garkalnes pagasta padomē līdz 2004. gada 7. maijam. (Pagasta skolu un pirmskolas izglītības iestāžu audzēkņi darbus iesniedz savās izglītības iestādēs. Tās savukārt apkopotos darbus atlasa un izvieto izstādē Garkalnes pagasta padomes zālē.)

Vērtēšana un apbalvošana:

1. Konkursa labākie darbi tiks izstādīti Garkalnes pagasta padomes zālē, sākot no 2004. gada 10. maija;
 2. Konkursa darbus vērtēs konkursa Žūrijas komisija. Savu vērtējumu drīkstēs izteikt visi izstādes apmeklētāji;
 3. Katrā vecuma grupā tiks apbalvoti abās kategorijās labākie darbi, būs arī speciālbaldas;
 4. Par konkursa noslēgumu un apbalvošanas kārtību konkursa dalībniekiem tiks paziņots personīgi.
- Uzziņas par konkursu pa tālr. – (7)800934, 9171664 (Aelita) vai (7)800937, 9196056 (Elga).**

GARKALNE NEATSAKĀS NO SAVA NOVADA

Garkalnes pagasta padomes un Vangažu pilsētas domes sarunas par novada izveidošanu, precizējot 102 novadu modeli, 2004. gada 15. martā Vangažu domes telpās, Meža ielā 1 organizēja Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrija saskaņā ar jaunās – Induļa Emša valdības deklarāciju. Mēs neatkāpāmies no ieceres dibināt novadu pagasta pašreizējās robežās.

Turpretī Vangažu pilsēta palika atvērta iespējamai sadarbībai novada veidošanā ar citām pašvaldībām, jo jau iepriekš paziņojusi: ja nevar palikt kā patstāvīga pašvaldība, tad varētu veidot Vangažu novadu, apvienojot Vangažu pilsētu ar Inčukalna pagastu, Garkalnes pagastu un daļu Ādažu pagasta teritorijas līdz Gaujai.

Sarunas vadīja Arvīds Pilēģis, RAPLM Valsts sekretāra vietnieks, piedaloties Garkalnes pagasta padomes priekšsēdētājam Kārlim Cīrulis un Vangažu mēram Vilmāram Lucānam.

Pašvaldību vadītājus, klātesot deputātiem un darbiniekiem no abām pusēm, nemaz neiekārdināja Arvīds Pilēģa piedāvājums no valsts investīciju fondiem palīdzēt pārvarēt apvienošanās grūtības – ar 200 līdz 300 tūkst. latu dotāciju gadā, sākot no 2005. gada 1. janvāra.

Sarunu gaitā Vangažu pilsēta

Kārlis Cīrulis un Vilmārs Lucāns parakstot sarunu oficiālo protokolu.

nosliecās uz viedokli, ka labāk saglabāt esošo statusu, ņemot vērā pašvaldības attīstības iespējas un nosakot, ka novada administratīvais centrs paliek Vangažī, jo, pēc V. Lucāna teiktā, «varam saimniekot bez problēmām.»

Savukārt Garkalnes pagasta vadība nemainīja savu nostāju ne par gramu, ka mums nevienam pašvaldību nevajag pievienot, lai varētu sasniegt reālu uzplaukumu. «Pērn 18. jūnijā nolēmām izveidot novadu, nemainot esošās pagasta

robežas. Nekādas dotācijas no valdības neprasām, lai tās paliektur, kur no nulles jāizbūvē ceļus. Mēs noliekam malā visas subjektīvās lietas un partejisku šķelšanos, jo galvenais rādītājs mums ir rūpes par nodokļu maksātāja – ie-

dzīvotāja labklājību. Pēc ienākumiem uz vienu iedzīvotāju esam 3. vai 4. vietā Latvijā,» uzstājoties sacīja K. Cīrulis, piemetinādam: tad mēs zaudētu ap 25 latiem ienākumos uz vienu iedzīvotāju, pret ko bija iebildumi mūsu veiktajā aptaujā.»

Pēc K. Cīruļa vārdiem, «runāt, ka apvienojoties, mēs varētu attīstīties, ir diezgan bezjēdzīgi un bezkaunīgi. Būtu jābūt lielākām valsts investīcijām pašvaldību sektorā, lai nenovājinātu 33 Latvijas donoru pašvaldības.»

Deputāts Pēteris Salenieks beigās pajautāja: «Vai tagad mums applaudēt?», uz ko A. Pilēģis parautīja plecus un sacīja: «Kāpēc, ja tā ir tikai darba tikšanās?»

Ministrija respektējot abu pašvaldību viedokļus un neko neuzspiedīšot no malas, jo vēl ir laiks sarunu procedūru veikt līdz 2004. gada nogalei, - to, šķiroties draudzīgā gaisotnē, «Garkalnes Vēstīm» apgalvoja A. Pilēģis.

Likumdošanā vēl tiks iestrādāts, kādi obligātie pienākumi jāveic novadu pašvaldībām. Diemžēl, Tieslietu ministrijā noraidīti priekšlikumi par vairākiem vēlēšanu apgabaliem vienā apvienotā novadā, ko Pilēģis traktēja kā «demokrātijas ceļu». Vēlētāju apvienības arī turpmāk varēs pieņemt savus sarakstus novadu pārvaldes vēlēšanās līdz pat 10 000 iedzīvotājiem.

Pie Knikstu ģimenes Langstiņu priedēs

Arvids Degis, autora foto

Guntaru Knikstu pazīstu kopš 1995. gada nogales, kad pats strādāju Latvijas Pienšaimnieku centrālajā savienībā par žurnāla galveno redaktoru, bet Guntars bija LPCS meitas uzņēmumā SIA «Tehnoin-mex», kas tirgoja aprīkojumu piensaimniecības nozarei, un atstāja domājoša un solida kunga iespaidu. Tāpēc man bija necerēts pārsteigums sastapt viņu pagasta padomes gaitējos kā Langstiņu, Lielzera ielas 6 iedzīvotāju – jau 2,5 gadus.

Guntars strādājis Zemes bankas Līzinga daļā, pēc tam nodibinājis firmu «Trailway Rental» (smago automašīnu noma), bet pašlaik ieņem direktora posteni SIA «BRC» (Baltijas Realizācijas centrs), kas ir a/s «Hansabanka» apakšstruktūra, bet sieva Benita ar ekonomistes – grāmatvedes izglītību strādā par kredītu speciālisti a/s «Hansabanka» centrālajā birojā Kaļķu ielā.

Māja kā emocionāls atklājums

Stāsta Guntars Kniksts:
- Esmu uzaudzis daudzdzīvokļu mājā Cēsainē, pēc tam izstudējis Latvijas Lauksaimniecības universitātē par inženieri – tehnologu. Pēc apprecēšanās ar sievu Benitu mums radnieki ļāva padzīvot vecā mājā Mārupē, kur daudzi bija sagruzušas peles, un sapratu, ka Mārupes līdzienā ainava mani nevaldzina.

Pēc Mārupes atgriezies daudzstāvu kastītē negribējām un meklējām, kur sekundārajā tirgū iegādāties kādu remontējamo māju Langstiņos vai Berģos, taču neko piemērotu neatradām. Apzinājāmies, ka kapitāli pārbūvēt vecu māju labā vietā izmaksātu tikpat, cik uzcelt jaunu. Tad kādā celtniecības izstādē kā eksponātu ieraudzījām Normurda Bomja maiznīcas «Lielzers» meitasuzņēmuma (tobrīd to vadīja Normunds Teko) paraugmāju no frēzētiem guļbaļķiem, bet nevarējām izdomāt, kur to uzstādīt. Tad celtnieki paziņoja, ka šobrīd veidojot nelielu ciematīņu Langstiņu meža nostūrī un tirgojot apbūves gabalus (1500 kv. metru) par 6 USD/kv. metrā. Tad vairs nevilcinājāmies un izdarījām šo pasūtījumu. Amatnieki visu nostrādāja kvalitatīvi, tikai nepabeidza teritorijas labiekārtošanu, kā arī ilgstoši nācās iztikt ar pagaidu elektrību. Tikai ar īpašu lūgumu ieraksti koka stumbeņi pagalma segumā, ko tagad jāpārtaisa.

(Kaut gan uz 7 mājām ir viena dziļurbuma spice, dzeramā ūdens kvalitāte neesot izcila, tāpēc Guntars vērsies pie pagasta padomes izpildītāja Andra Kurzemnieka, lai uzzinātu par iespējām pieslēgties Langstiņu centralizētajam ūdensvadam ar garšīgo Baltezersa ūdeni, ko pagasts saņēmis mantojumā no padomju armijas un plāno modernizēt. A. Kurzemnieks atbildējis, ka to būs iespējams realizēt pēc ūdensvada rekonstrukcijas pabeigšanas.)

G.K. - Pie mājas darbu vienmēr var atrast, tāpēc nekad negarlaiko-

Guntars ar meitiņām pēc darba dienas: vecākā meita Laura iet 3. klasē Berģu pamatskolā un labprāt draiskojas ar Bembiju, kā arī skatās TV un dzīvojas pa internetu, cik viņai tik. Jaunākā - Evita pēdējo gadu apmeklē bērnudārzā, lai šoruden dotos māsas pēdās. Mājgaimu izstaro arī ģimenes milulis - kaķis Pēcis.

Ģimene Sāremā salā 2002. gadā

jos. Pašlaik apkurinām māju ar šķidro kurināmo (kombinētā apkure ar ūdens sildīšanu), kas izmaksā apmēram 300 – 400 latus sezonā, bet nepacietīgi gaidām, kad pievilks maģistrālo gāzes vadu. Jaungadu vienmēr svinam kopā ar brālēniem un māsīcām – apmēram 30 cilvēku kompānijā, draugi un paziņas vai katru nedēļu uzrodas ciemos, lai atpūstos mūsu mitrajā pirtī ar 12 – 15-vietīgām lāviņām».

(No 31. decembra līdz 1. janvārim Knikstu ģimene pie eglītes atzīmējuši 10 gadu kāzu jubileju, bet aprīļa sākumā šaurā lokā Guntars cienājis savas dzimšanas dienas vietas jaunajā viesu mājā «Valdmeistari»).

- «Nevaru prognozēt, kā «Valdmeistaru» īpašniekam izdosies nostādīt krogu, lai tajā neuzklistu šaubīga publika un tālbraucēju šoferi.» Guntars esot ļoti apmierināts ar

mājas plānojumu – atvērto halli ar balkonu, kas rada plašuma iespaidu. Dzidri ieskanas pulksteņa šķinda, kas apdveš mājokli ar senlaiku stabilitātes auru. Tikai televizors pašlaik mazliet konkurē ar atturīgā stila kaminu, kam ir dzeltena šūnakmens apšuvums.

Ērtais skolas novietojums

Guntars darbojas Berģu pamatskolas Izglītības atbalsta fonda valdē, kur direktors Pēteris Salenieks vecākus regulāri informē par visām pagasta aktualitātēm un reizumis žēlojas, ka visām skolās vajadzībām nepietiekot iedalīto līdzekļu. Tad vecāki neskopojoties un atdarot makus, lai iegādātos datorus skolotājiem vai divreiz gadā sarūpētu prēmijas labākajiem skolēniem.

G.K. - Ar gudru ziņu mācības Berģu pamatskolā sākas pl. 8.10, lai vecāki varētu pagūt aizbraukt līdz darbam uz pl. 9.00, turklāt skola ir tieši pa ceļam uz Rīgu (caur Juglas papīrfabriku). Jaunāko meitu Evitu nevēlējos vest uz privāto bērnudārzu Langstiņos, jo par to no kaimiņiem dzirdēju pretrunīgas atsauksmes, tāpēc iekārtoju Ķengaragā. Darba dienās jānokļūst Maskavas ielā 463, kur 2003. gada rudenī uzcelām lielāko Latvijā slēgtā tipa auto tirdzniecības kompleksu ar 300 automašīnām uz laukuma un kur pārdodam ap 70 lietotām automašīnām mēnesī».

Kaimiņiem vai draugiem direktors ar karstiem auto piedāvājumiem neuzbāžas, bet – ja kādu interesē, tad izpalīdz ar pirkuma noformēšanu. «BRC» autocentrs strādā arī sestdienā no pl.9.00 līdz 15.00, drīzumā apkalpos klientus arī svētdienās.

Diemžēl, ceļa segums posmā no Langstiņiem līdz Upesciemam ir kritiskā stāvoklī, arī pie mājām Lielzera ielai ir pagaidu segums, kur vienā sezonā Guntars vairākas reizes esot lauzis riteņus. Pirmajā ziemā tā saputināts sniegs uz ielas, ka kaimiņš ar džipu dabūjis labu brīdi izbraukāt sliedes, pa kurām Guntars ievēdis savu «BMW».

Guntars toreiz personīgi zvānījis pagasta padomei, lai atsūta traktoru ceļa tīrīšanai. (Pagasta būvinspektors Romualds Kluss Guntaram privāti apsolijs, ka bedres uz ceļa izzudīsot tad, kad Garkalnes pagasts kļūšot bagātāks.)

G.K. - Pieļāju domu, ka pašvaldības vadība tālredzīgi nogaida, kad vairāk un vēl blīvāk sabūvēsies un ienāks ceļa nodoklis, taču tā var gaidīt arī gadus desmit. Pērn kādu brīdi ceļš kļuva vispār neizbraucams un 28. autobuss negāja līdz pašiem Langstiņiem, bet Upesciemā meta riņķi.

Kurš lielāks pavārs?

Pārtiku un citas preces ģimene iepērkot lielveikalā «Sky» Mežciemā vai «Alfā», jo, viņuprāt, vietējie veikaliņi Upesciemā un Langstiņos pamatā orientēti uz veciem (neizlepušiem) cilvēkiem ar zemu maksātspēju. «Saprotu, ka viņiem no tirgošanās nav tāda atdeve, lai uztāstītu glītāku ar plašāku sortimentu, kas spētu konkurēt, piemēram, ar lielveikalu «Berģi»,» analizē Guntars.

Laura paziņoja «Garkalnes Vēstīm», ka prot pagatavot zupu un pankūkas, bet vakariņas darba dienās sarūpējot ome. Tētis bieži lutinot ar agrajām brokastīm, bet māte pie plīts stādoties sestdienās un svētdienās.

Individuālie un kolektīvie hobiji

Guntaram vaļasprieks ir makšķerēšana brīvā dabā, labā kompānijā, netiecoties pēc prāviem lomiem. Brauc uz Burtņieku, Kāla ezeriem, Lubānu, jo atālam nav šķērslis. Bijis Ālandu salās uz lidakām, ko dēvē par savu ekstremālāko piedzīvojumu.

Otra aizraušanās ir ar bobikiem vai džipiem ārdīties pa purvu Limbažu pusē, kamēr izkārpās laukā.

Guntars pārvalda sintezatoru un ar savu amatieru limeņa ansambli «4+» koncertē pa ballītēm kā lauku muzikanti, kas labi saspēlējušies, nespēlē peļņas dēļ, bet izklaides nolūkos. Guntars ar Benitu kopā katru gadu apceļojot Eiropu ar mikroautobusu un nakšņošanu teltīs vai lētos kempingos un ar savu putras katlu, reiz aizkūlušies līdz miglainajai Albionas salai.

Suns jauc gaisu

Alimentu kucēns, īru seters Bembijs, ko ģimene ieguvusi par baltu velti kā dāvanu, vēl nav sasniedzis pusotra gada vecumu, taču paguvis saimniekiem krist uz nerviem, apgraužot koka palodzes un stenderes, kā arī saskrāpējot koka ārdurvis sīkām švīkām. Vai kā mednieks izkašājot alas pagalmā. Guntara 79 gadus sasniegusi māte pat ziedusi uz palodzēm mārūtiskus, lai draisko kucēnu atradinātu no nepārvaramas kāres grauzt.

Benita pavēstīja «GV», ka «reizēm nespēj sunim piedot blēņas, ko tas sadarijis. Vairāk mīlam kaķi Pēci, bet suni lutina bērni. Domājam atdāvināt Bembiju labiem paziņām.»

Anita Pīlēna – psihoterapeite no Langstiņiem

Uzklausīja Arvids Deģis

Langstiņu ciemā, Mežmalas ielā 8 pie paša ezera Anita Pīlēna ieprecējusies 1984. gadā - pirms 20 gadiem, tagad viņa audzina divus dēlus (19 un 10 gadi) un meitu, kam drīzumā paliks 17.

«Man ir kārtīga ģimene, jo pieradu tam psihoterapeitu mazākumam, kuru personīgā dzīvē arī ir sakārtota,» «GV» pauž Anita un turpina: «savu emocionālo sfēru cenšos turēt stabilu, uzdrošinos neizlikties labāka vai sliktāka par to, kāda esmu īstenībā. Ģimenes lokā varu atslābt, atslēgties, visu darbā sakrāto izmest no galvas. Mums ir divi suņi, kaķis, dārzs, kas gan nomierina, gan satrauc un savu reizi arī iepiecinā. Aplam būtu domāt, ka cilvēkam noteikti vajag tikai nomierināties.»

Kaimiņi dažkārt pie Anitas vēšas kā pie daktera, nevis psihoterapeites. «Kaimiņus nedrīkstētu pieņemt kā klientus, bet vajadzības gadījumā es rekomendētu kādu labu kolēģi, jo ar viņiem man izveidojušas reālas attiecības, nevis specifiskas – kā psihoterapeita kabinetā,» pasludina viņa.

Eiropas klases izglītība

A.P. - Pēc profesijas esmu ārste, absolvējusi Latvijas Medicīnas akadēmiju, tāpēc agrāk strādāju Jaunkalsnavas ambulancē Madonas rajonā, pēc tam Linezera stacionārā Rīgā, kur uzkalpojos par priekšniecību un tad man profesionāli kļuva mazliet garlaicīgi. Tagad esmu vienīgi psihoterapeite ar oficiālu prakses vietu, bez amatu apvienošanas 6 gadus sēžot uz viena krēsla. Man ir tiesības praktizēt visu mūžu, taču nemitīgi jāceļ kvalifikācija – tāpat kā jebkuram skolotājam, celtniekam vai datoristam. Armeklētājus pieņemu Krišjāņa Barona ielā 99 korpusā 1.pirmdien, otrdien, ceturtdien un piektdien – tikai pēc iepriekšēja pieraksta. Pieradu Francijas Psihoorganiskās analīzes skolai, kas balstās uz K.G. Junga un Z. Freida analīzi, Vilhelma Raiha metodi un vairākām oriģinālām koncepcijām. Laikā no 1993. līdz 1998. gada jūlijam studēju Francijas institūta Latvijas filiālē 11 cilvēku grupā, iegūstot psihoterapeita un pansionāra kvalifikāciju. Semināri notika Francijas dienvidos Tulūzas apkaimē, bet pansionāri brauca arī uz Rīgu.

Ētikas principi

Nebūtu ētiski ievietot pašreklāmu avīzēs un žurnālos, - nāciet pie manis, es jūs visus izārstēšu! Psihoterapeitu asociācijai izdots kopīgs buklets ar ziņām par biedriem, taču lielākoties pacienti mani atrod pēc paziņu ieteikuma. Darba pilnas rokas. Pat, ja ģimenes ārsts dotu no-

dzīvot. Lūdzu labi apdomāties, pirms pieņemat radikālas lēmumus.

Ārstēšanās kursa ilgums

Ļoti reti pietiek ar vienu vizīti pie psihoterapeita, ja nepieciešama tikai neitrāla saruna ar kompetentu cilvēku, sava veida «skats no malas». Parasti, lai sasniegtu mērķi, ko cilvēki personīgi sev uzstāda, izvēlamies ilgtermiņa terapiju – 6 mēnešus, 12 mēnešus, pat līdz 5 gadiem. Tad tā pa istam kļūst efektīva. Reāla atveseļošanās noris caur jauna veida attiecībām, citādu attieksmi pret dzīvi.

Tie, kam ir ilgtermiņa mērķis, nāk pie manis neatkarīgi no gada laika, vai svētkiem, kuri daudziem cilvēkiem saasina jūtu sfēru un tad pēkšņi sajūtas nelāgi. Pie manis nav vērojami grūdienveidīgi pacientu pieplūdumi. Svētki gan var izrādīties pēdējais piliens ciešanu kausā, ja cilvēkam kaut kas briedis jau divus – trīs gadus. Reti pie psihoterapeita nokļūst pilnīgi spontāni. Bieži pacientam ir komplicēta situācija, ielaista personības krīze. Arī mātes nervozēšana bērna nēsāšanas periodā atstāj fizioloģisku iespaidu uz bērnu, ko nevajadzētu pamatot ar mistiku. Daudziem padomju laikā dzimušajiem no dzimšanas brīža iegūtas psiholoģiskas traumas. Ja māte pati ir depresīva, viņa nevar mīloši atspoguļot bērnu un tad mātes sejā bērns redz rūpes, neapmierinātību un tukšumu. Vēl trakāk ir, ja mazuli stundām pamet vienu pašu, tas izraisa traucējumus bērna psihē. Mēs ārstēšanās kursa laikā atgriezāties pie ļoti agrām attiecībām ar vecākiem un atkal izdzīvo-

jam tās, to nevar izdarīt 10 seansos.

Neviens pie manis nenāk tikai tāpēc, ka aizvakar neglābjami iemīlējies, kaut vispār gan darbā, gan mājās viņam (viņai) viss ir kārtībā. Piesakās tad, ja ar sevi un savu dzīvi pavisam nav apmierināti. Vai tad nav grūti dzīvot mazohista (cietēja) lomā, kam visi dara pāri, kurš visiem spiests pakļauties un nedrīkst ne uz vienu sadusmoties, par ko retumis dabū morālu kompensāciju?! Un ne vairāk. Tiklīdz cilvēks atsavinās no nelāgā stereotipa, ka viņam jābūt ideālam, tas sniedz milzīgu atvieglojumu, brīvību. Ir jāsaņem neitrāli labvēlīgā attieksme no psihoterapeita, turklāt svarīga ir grieķu saite, jo klients šeit nonāk ne jau zīdaiņa vecumā.

Kad cilvēki nokļūst pie secinājuma, ka psihoterapeits nav brīnumdaris, pie viņa jānāk ilgstoši un šajā procesā jāskatās ar savas personības tumšajām dzīlēm, kā arī sāpīgām emocijām, tad viņi izšķiras: «jā vai nē».

Ikdienā ar pacientiem sēžam viens otram pretim krēsls, reti lūdzu pacientu nogulties uz matrača vai pielietojtu pieskārienu tehniku, ar ko izceļas Psihoorganiskās analīzes skola. Šeit nenotiek nekādas maģiskas izdarības vai sugestija, vienkārši sarunājami, turklāt cilvēks var pilnīgi vaļširdīgi izpaust savas emocijas. Cilvēks tik daudz nefiksējas uz savu balsi, šī kļūst par vietu, kur viņš vai viņa beidzot jūtas uzklauts (-a). Nevienam nav pienākums vienā mirklī atvērties, jo cilvēkam psihe ir inerta, turklāt nepieciešama zināma uzticēšanās pakāpe. Nevienam ar varu pušu neplēšu.

Izpētām sapņus, vizijas, fantāzijas, preparējam tos kopīgi, iekams pacients neapzinās, ko tie viņam vēsta. Psihoterapeits var tikai iztēloties sapņa kontekstu un pacientam palīdzēt apzināties šādu sapņu patiesos cēloņus.

Topošās māmiņas, kuras ierodas uz mani seansiem un pēc tam piedzemdē, ar savu iekšējo harmonizēšanos kļūst par priekšzīmīgām māmiņām. No tā nākamā paaudze varētu izaugt laimīgāka par mums.

Kuteligie ticības jautājumi

Ticības lietas nav psihoterapeita kompetencē, taču mani netraucē cilvēku reliģiozitāte. Mani pacienti pat atzinuši: «Jūs esat ārkārtīgi tolerantā ticības jautājumus!»

Man sākotnēji bija mazliet baissi, kad aptvēru, ka esmu ateiste (neticīgā) un varu pajauties tikai uz savu veselo saprātu un intuīciju. Vēlāk pie tā pieradu. Neticu Dievam, bet uzticos dzīvei. Proti, tam, ka ir daudz labu cilvēku un ka bumba divreiz vienā vietā nesprāgst...Dzīvi apliecinošā modelī man ir nepastarpināts kontakts pašai ar sevi. Tas, protams, nepasargā no nepatikamiem mirkliem vai bēdīgiem notikumiem. Gājienā uz baznīcu gūstu tīri māksliniecisku baudījumu un pārdzīvojumu, kas kādam lasītājam varētu šķist ķecerība.

Aizliegts tirgot alu naktīs

LR Saeima otrajā lasījumā 31. martā atbalstīja jauno alkoholisko dzērienu aprites likumprojektu, kas paredz turpmāk aizliegt alus tirdzniecību no plkst. 22 līdz plkst. 8, izņemot tādas mazumtirdzniecības vietas, kurās alkoholiskie dzērieni tiek pārdoti izlejāmā veidā un tiek nodrošināta to patērēšana uz vietas, kā arī beznodokļu (taxfree) tirdzniecības veikalus. Likumprojekta darba grupas vadītājs Dzintars Zakis (JL) skaidro, ka kopš 2002. gada vasaras, kad tika aizliegta stiprā alkohola tirdzniecība naktīs, ir mainījusies alkohola patēriņa struktūra par labu vieglajiem alkoholiem, taču vienlaikus jauniešu vidū strauji ir pieaudzis tieši alus patēriņš. Arī narkologi darba grupai snieguši pārliecināto argumentus, kāpēc būtu nepieciešama alus tirdzniecības aizliegšana naktīs, piebilda Zakis. Deputāti šodien no likumprojekta izslēdza normu, kas aizliedz alkohola tirdzniecību tirgos. Projektā gan tika atstāts aizliegums tirgot alkoholu telpās, kurās nav tirdzniecības zāles vai kurās tā ir mazāka par 20 kvadrātmetriem. Tāpat alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecība būs aizliegta izglītības iestāžu un ārstniecības iestāžu, policijas, karaspēka daļu un citu militarizēto formējumu telpās un teritorijā, kā arī no transportlīdzekļiem. No likumprojekta tika izslēgta norma, kas paredz aizliegt alkohola tirdzniecību degvielas uzpildes stacijās, jo pret to kategoriski iebilda Degvielas tirgotāju asociācija. Plānots, ka alus vairumtirgotājiem un mazumtirgotājiem, kuriem nebūs atbilstošas licences, tā būs jāsaņem līdz 2004. gada 1. septembrim. Aizliegts piedāvāt alkoholiskos dzērienus par velti (izņemot degustācijas), pasniegt tos kā dāvanu vai kā kompensāciju citas preces iegādei vai pakalpojuma saņemšanai. Asus iebildumus pret likumprojektu izteikusi Latvijas Alus darītāju savienība.

Perspektīvas ceļu būvei uz Baltezers - Salaspils apvedceļu

Rīgas reģiona teritorijas plānojumā, ko izstrādā BO SIA "Rīgas reģiona attīstības aģentūra", Latvijas Autoceļu direkcija ir lūgusi rezervēt teritoriju jaunu satiksmes mezglu izveidošanai un esošo rekonstrukcijai valsts galveno autoceļu tīklā, perspektīvā pārejo uz vairāku līmeņu risinājumu arī autoceļam A4 Rīgas apvedceļš (Baltezers-Saulkalne) šādās vietās:

- 1) A 4 Rīgas apvedceļš (Baltezers-Saulkalne) /ceļš uz Bergiem (V29)/ ceļš uz Upeciemu (V29) krustojuma zonā (dažādos līmeņos),
- 2) A4 /P2 krustojuma zonā (dažādos līmeņos),
- 3) A4 /ceļš uz Muceniekiem (V31) krustojuma zonā (dažādos līmeņos),
- 4) A4/P4 krustojuma zonā (dažādos līmeņos),
- 5) Rīgas – Ērgļu dzelzceļa šķērsojuma zonā (dažādos līmeņos),
- 6) A4/P5 krustojuma zonā (dažādos līmeņos),
- 7) A4/ceļš uz Salaspili (V57) krustojuma zonā (dažādos līmeņos).

Latvijas Autoceļu direkcija ir lūgusi Rīgas reģiona teritorijas plānojumā iestrādāt kā turpmākās izpētes un plānošanas teritorijas autoceļu trases, kurām pašlaik tiek un tiks veikta priekšizpēte un būvniecības ieceres publiskā apspriešana. Rīgas apvedceļa posma attīstības priekšizpēte veiktā analīzē norāda uz nepieciešamību jau tuvākajā laikā rekonstruēt apvedceļa posmu starp autoceļiem A2 Rīga – Sigulda – Igaunijas robeža (Veclaicene) un P2 Juglas papīrfabrika – Upeciem, to pārveidojot par autoceļu ar dalītām brauktuvmēm. Savukārt, Rīgas tuvums veicina privātmāju lielu rajonu intensīvu izveidi apvedceļa tiešā tuvumā. Šie apstākļi prasa principiāli atšķirīgu pieeju galveno krustojumu izveidojumā (vairāklīmeņu mezgli) un lokālo ceļu tīkla izveidē. Kompleksajam risinājumam ir jāgarantē ātras un drošas pārvietošanās iespējas pa rekonstruēto apvedceļu, vienlaikus nodrošinot tam blakus esošo apdzīvoto vietu saiti ar valsts autoceļiem. Sīki projekta izstrādē, iespējamo tehnisko risinājumu publiskā apspriešana Garkalnes, Ropažu un Stopiņu pagastos, ietekmes uz vidi novērtējuma saņemšana un rekomendāciju ievērošana, ļaus savlaicīgi iegūt būvniecībai nepieciešamo zemi un uzsākt būvprojekta izstrādi. Darbs tika uzsākts 2003. gada 3. ceturksnī un to plānots pabeigt apmēram 2004. gada vidū.

Izmantoti BNS un LETA

Galda spēles – tas nav muļķi laist

A. Deģa teksts un foto

Garkalnes pagasta pirmais Galda spēļu turnīrs tika organizēts sestdien, 27. martā, kultūras nama «Berģi» abas zāles pārvēršot par dinamisku kaislību arēnu.

Tas nebija viegli – milzīgos spēļu galdus un aprīkojumu sagādāt un attransportēt uz norises vietu, taču Aelita Veipa to prata atrisināt. Pūles attaisnoja kādi 50 – 60 sacensību dalībnieki, kuri pauda pateicību par viņiem dāvāto iespēju nesēdēt mājās. Sacensību galvenā tiesneša statusā iejutās Berģu pamatskolas direktors Pēteris Salenieks, kurš pēc ilgākas tiesāšanas vēlējās jauniesus samizot novusā ar saucienus: «Panāk tik šurp, es tevi tūlīt uzveikšu!» Šahu tiesāja slavenā autoritāte Kociņš, kuru pacietīgi gaidīja sievas kundze. Galda tenisu tiesāt uzņēmās Pētera dēls Dāvis Salenieks.

Kā novēroja «Garkalnes Vēstis», nenotika jaunāko diskriminācija ne mazākajā mērā, tieši pretēji – ikviens tika uzskatīts par cienīgu pretiniek.

Viens no absolūtajiem līderiem bija Guntis Karlovskis (seniors), kurš ikdienā strādā par pagasta padomes šoferi, savukārt šeit novusā izcīnīja II. vietu un šahā – III. vietu.

I. vietu novusā ieguva Guntis Osītis, bet III. vietu – Gatis Ošiņš.

Galda tenisa īpaši saistoši bija noskatīties pusfinālu un finālu, kad sīkā bumbiņa

nepārtraukti gaisā lidoja minūtes trīs un vairāk. I. vieta tika čempionam Jānim Pavlovskim, II. vieta – Jānim Gulbim, III. vieta – Mārtiņam Dārziņam. Šautriņas ir nopietna disciplīna, kaut arī ne olimpiskā un tām rezultāti bija sekojoši: I. vieta – Jānis Pavlovskis, II. – Andžejs Pokšāns, III. – Pāvels Agejevs.

Šahs nerādīja sensācijas, jo viss bija paredzams. I. vietu pēc sarežģītas punktu skaitīšanas sistēmas piešķīra Tomam Kantānam, II. vietā palika viņa tēvs – Jānis Kantāns. Toms Kantāns Latvijas šaha čempionātā no 15. – 18. februārim Rīgas šaha skolā izcīnīja II. vietu (ar 6 punktiem no 7) un ieguva tiesības piedalīties Eiropas šaha čempionātā Turcijā 2004. gada rudenī.

► ir arī eksaktajos priekšmetos. Šogad varam sveikt Vari Liepiņu ar 2. vietu ķīmijas olimpiādē un 1. vietu konkursā «Pazīsti savu organismu». Arī Ieva Lazdāne ieguva 1. vietu konkursā «Pazīsti savu organismu». Jau vairākus gadus mūsējie uzrāda labus rezultātus komandu olimpiādēs datorzinībās un ekonomikā. Šeit labākais sniegums bijis Aleksandram Gribam, Zandai Seržānei, Leonīdam Deineko, Konstantīnam Želudkovam, Leonīdam Sisojevam, Mārim Brūniņam, Ievai Lazdānei, Varim Liepiņam, Elvijam Ziediņam, Anitrai Lēmanei, Madarai Lazdānei (7a) un Ievai Pelcmanei (7a).

Ilgstojīgi ļoti uzcītīgi ir arī mūsu skolas zīmētāji. Šeit skolotājas Annas Zabeļinas vadīti pie godalgotām vietām gan olimpiādēs, gan konkursos tikuši Svetlana Sisojeva (9b) – 1. vieta vizuālajās mākslās un atzinība «Tatjanas dienas» literārajā konkursā, Gerhards Rekke (9b) – 3. vieta, Karīna Semjonova, Sanita Kociņa (9a) – atzinība, Laima Cehmeistere un Kristaps Arnis.

Slavējami daiļlasītāju konkursos

startē Marks Riekstiņš (4b), kurš ieguvis 2. vietu rajona konkursā «Zvirbulis», 2. vietu novadā, 3. vietu «Tatjanas dienas» daiļlasītāju konkursā un 3. vietu «Edelweiss», uzstājoties latviešu, krievu un angļu valodās. Taču šogad viņam spēcīgu konkurenci pieteicis Aivars Kaktāvičs (4a), kurš ieguvis 3. vietu angļu valodas daiļlasītāju konkursā «Edelweiss». Mazākie – 2. līdz 4. klašu ansambļi «Doremi» apbalvoti ar 3. vietu.

Par uztraukumu olimpiādēs

Šogad piedalījies četrās olimpiādēs un vienā daiļrunas konkursā, kas bija ļoti interesanti un aizraujoši. Dažreiz olimpiāžu rīkotāji nedaudz pārsteidz. Piemēram, ģeogrāfijas olimpiādē bija nenormāli auksti, gluži kā ārā. Tas ļoti traucēja koncentrēties, arī jautājumi bija no citas tēmas, nekā tika pieteikts. Galu galā viss bija labi. Piedaloties olimpiādēs, mani nepārņem īpašas sajūtas. Kādreiz tā nebija. Mazākajās klasēs ļoti uztraucos, kā uzrakstīšu un kas man būs par to, ja neuzrakstīšu... Olimpiādēs neviens man

neko nevar pārnest, jo – ko zinu, to rakstu. Ja reiz skolotājs man uzticas, tad esmu to pelnījis. Uz olimpiādēm dodos ar apziņu, ka tas ir kārtējais zināšanu pārbaudes darbs un tikai. Iesaku visiem kādreiz pārbaudīt savus spēkus olimpiādē vai sacensībās.

Ieva Lazdāne, 9a klase, kura arī konkursā «Zvirbulis» ieguva atzinību

Pārdomas pirms Norvēģijas brauciena

Pavasaris ir klāt kā katru gadu, tomēr šis būs savādāks, jo pabeigšu 9. klasi un iešu dzīvot uz Rīgu. Pirmoreiz atstāšu dzimto zemi, lai brauktu uz Norvēģiju, un pirmoreiz atgriezīšos. Ilgi jāgaida, bet zinu, ka tās dienas paskries tik ātri, ka to pat nepamanīšu. Lai gan to zinu, man gribas atkal satikt draugus, pastaigāt pa kalnu takām, ieraudzīt kādu trolli. Manī ir neliels satraukums, jo nezinu, kas tur ir paredzēts un kā tur būs. Velos aizbraukt un piedzīvot lielisku nedēļu, lai ir ko vēlāk atcerēties.

Varis Liepiņš, 9. klase

Berģu pamatskola uzvar basketbolā un florbolā

Berģu pamatskolas komanda 24. februārī uzvarēja Rīgas rajona skolu kausa izcīņā florbolā (B grupā). Komandā startēja Rinalds Rautenšils, Ričards Birziņš, Aivis Lemežs, Mārtiņš Baikovs, Jānis Menģelis, Mārtiņš Lešinskis, Lauris Lešinskis, Artūrs Gubiņš, Emests Vernavs, Rihards Sirsniņš un Andis Čemavskis.

25. martā norisinājās Berģu pamatskolas 21. čempionāts šahā, kur I. vietu nopelnīja Toms Kantāns – 4. klase (I sporta klase) un Ieva Bahanova – 6a. klase, II. vieta bija Laura Jefremova (5. klase), bet III. vietu dalīja trīs jaunie šahisti: Dāvis Indrāns – 2. klase (IV sporta klase), Klīnge Kristele – 3. klase un Jānis Menģelis – 9. klase (I sporta klase).

Meteru dienā Berģu pamatskolas mazākie skolēni vilka blūki apkārt skolas teritorijai un apūka omāro dēbes, lai tās ātrāk sadzītu prom zemū. Kā arī piedalījās (vai noskatījās) pasmeidzējas Ilgas Garosas režisēto iestudējumu ar raganām galvenajās lomās.

Jauno talantu konkursā «Popiela» I. vietu ieguva Laura Jefremova un Baiba Grūbe, II. vietu – reperis Kristaps Bardjukovs, bet stilīgie skuķi palika III. vietā.

Rīgas rajona Bēmu un jaunatnes sporta skola piešķīrusi diplomu Berģu pamatskolas komandai par 1. vietu kausa izcīņā basketbolā meitenēm starp rajona skolām, kas notika Ķekavā 6. februārī un Vidzemes novada skolēnu kausa izcīņā – 2. vieta.

Komandā startēja: Ieva Eida, 5. klase, Elīna Eida, 6a. klase, Arita Kublačova, 6a. klase, Laura Poikāne, 6a. klase, Amanda Straujupa, 6b. klase, Sandra Purīte, 6b. klase, Anna Baikova, 5. klase, Kristīne Zandmane 7. klase, skolotāji Zinta Seštakovska, Pēteris Salenieks.

Intervija ar basketbola komandas meitenēm Kur vieglāk spēlēt – svešā skolā vai savā zālē?

Mūsu skolas zālē ir grūtāk spēlēt, jo sporta zāle ir par mazu. «Mūsu skolā vieglāk ir iemest grozā bumbu,» piebilst Laura.

Ar kādām domām braucat uz sacensībām? Meitenes atbildēja reizē: «Ar uzvaras domām! Bet, ieraugot citu komandu garās spēlētājās, mūsu dūša nedaudz noplaka.»

Man bija bail no Ķekavas komandas, jo iepriekšējā reizē mēs tai zaudējām, saka Ieva.

Raksturojiet savas izjūtas, kad uzinājāt par uzvaru!

Atbild Laura: «Mūs pārņēma liels atvieglojums. Uzvara bija mūsu sviedru vērtā.»

«Prieks, ka tikām tik tālu. Maza skola, bet lieli sportisti,» atceras Arta.

Pastāstiet, vai jūsu spēlēs vai treniņos atgādāties kaut kas interesants!

«Mūsu komanda vēl ir jauna, kopā pavadītais laiks nav ilgs, tāpēc tādu īpašu notikumu nav bijis. Vienīgi tas, ka Kristīnes galva ļoti pārlicenoši pievelk basketbola bumbu.»

Kādi ir jūsu nākotnes nodomi?

«Nākošajā gadā gribam atkal piedalīties sacensībās. Eļinai šķiet, ka tad būs vājāki pretiniek un vieglāka uzvara. Bet uzvarēt gribam noteikti!»

Jūs esat tikai komandas biedrenes vai arī draudzenes?

«Vairāk gan esam komandas biedrenes.» «Ja vasarā noorganizētu komandu sporta nometni, varbūt tad kļūtu arī par draudzenēm,» piebilst Laura.

Izrāde Meteņos.

Stilīgie skuķi palika III. vietā.

II. vieta – reperis Kristaps Bardjukovs.

Vai jūsu komandai ir īpaši veiksmes nesēji – amuleti, rituāli, zīmes vai skaitļi?

«Pirms spēles novēlam viena otrai veiksmi. Mūsu amuleti ir direktors. Ja viņš brauc uz sacensībām, tad mēs uzvaram.»

Intervēja 9. klases skolniece Estere Lejniece Rīgas rajona angļu valodas daiļlasītāju konkursā «Edelweiss»

I. vieta – Laura Jefremova un Baiba Grūbe.

Edgars Krūmiņš – 1. vieta, bet Ieva Vitoliņa – 2. vieta

Skolotāja – Sandra Vanaga Rīgas rajona vizuālās mākslas olimpiādē Anastasija Minakova – laureāts Madara Neilande – 2. vieta Skolotāja – Vineta Vīzņa

Puse Latvijas Ādažos Pagodinot sirmu mūžu

Sieviešu vokālais kvintets «Atvasara» tika dibināts speciāli šim pasākumam. Tas koncertmeistares Aelitas Veipas vadībā lieliski pārstāvēja Garkalnes pagasta seju, izpildot Raimonda Paula dziesmu «Jādzīvo, lai būtu prieks» un Eduarda Rozenštrauha «Zilo lakatiņu».

13. martā, spītējot ar šo it kā negatīvo skaitli saistītai mārtīcībai, gandrīz puse Latvijas pensionāru apvienību – no Ķekavas, Līgatnes, Ērgļiem, Jelgavas, Tukuma, Engures, Garkalnes un citurienes ar daudziem autobusiem sabrauca Ādažu pagasta kultūras namā, lai sadziedātu un sadziedātu.

Ja, sperot kāju kultūras namā, mani spēcīgi māca šaubas, ko te meklēju, tad diena izvērtās tik raiba, ka, projami dodoties, bija patīkama, mazliet sentimentālu emociju pārpildīts, kas drūzmējās manā sirdī un prasījās laukā.

Ādažu pagasta padomes deputāts un bijušais Kārļa Ulmaņa tēla atveidotājs Uldis Vazdiks atminējās, kā kļuvis par aktieri jau 8. klasē, iemācoties fragmentu no Fadejeva «Jaunās gvardes» un kā pēc vidusskolas stāpjis Valsts Konservatorijā un vēlāk arī Dailes teātra studijā pie bargā režisora Eduarda Smiļģa.

«Nesim šodien optimismu un dzīvesprieku no ādažniekiem, bet ar mēru, jo jāatstāj arī viņiem pašiem – sēklai,» sacīja Kārlis Cīrulis apsveikuma runā, piebilstot, ka parasti neļaujams pierunāties uz tādiem plašiem lustīgiem pasākumiem, bet Ādaži ir izņēmums, jo ar Garkalnes pagastu brālīgi sadala Lielo Baltezeru, Baltezera ciematu, Garkalnes kapus, turklāt – ja Garkalnes baznīca ir Ādažu daļa, tad baznīcas malkas šķūnis un ķemertiņš atrodas Garkalnes teritorijā.

«Kājas tā zibēja, ka acis zibēja līdzī. Ja visas skolotājas Ādažos tā dejo, tad es atkal gribu iet skolā,» amizējās Uldis Vazdiks, visas saukādams par meitenēm un nemitīgi uzbūrdams jaunus komplimentus.

(Vakara vadītājam bija mūzika piekrišana aplausu dejās – dāmas viņu buriski rāva cita citai no rokām).

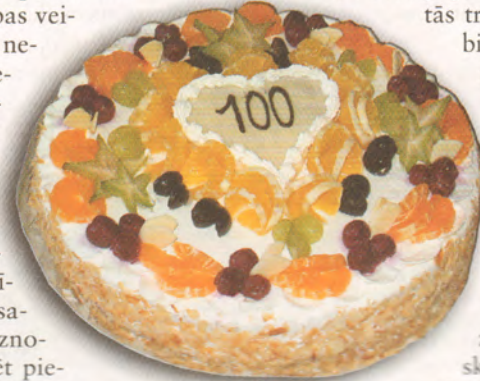
Pēteris no Latvijas Pensionāru federācijas un Tukuma pilsētas apvienības vispirms pasūtīja pie vella visus Saemmas deputātus, pēc tam ierosināja Vazdikam «nodibināt vienu kopēju pensionāru apdzīvotu novadu, lai palīdzētu valdībai ar administratīvi – teritoriālo reformu, atliek tikai izdomāt, kā to nosaukt».

Glūži kā Oskaru ceremonijā tika lasītas uz vietas sacerētas dzejas rindas un par to autoriem uz karstām pēdām izsniedza pie apģērba knaģējamus ordeņus.

4. martā pašvaldības vadība devās uz Upesciemu 2 – 9, kur mīt vienīgā Garkalnes pagasta ilgdzīvotāja – Čulkstēna Amālija Valija. Sešgadīgā meitenīte Aleksa, Aelitas Veipas audzēkne, nodziedāja dziesmu par zaķiem un kaķiem, bet Kārlis Cīrulis piešķīra vienreizējo naudas pabalstu 100 latu apmērā. Andris Kurzemnieks, pagasta izpilddirektors, uzdāvināja dzirkstošo šampanieti, lai “garastāvoklis būtu mundrāks.” Par Amāliju ne vien ar siltām zeķēm jau sen rūpējoties Nora un Valija, pagasta Pensionāru apvienības aktīvistes. Iepriekš, gatavojoties iespējamam Valsts prezidentes Vairas Viķes Freibergas apmeklējumam, pašvaldība finansēja 100-gadnieces kāpņu telpas kosmētisko remontu. Diemžēl, Valsts prezidente bija aizņemta ar jaunās valdības veidošanas procesu, tāpēc šoreiz nevarēja atbraukt. Cienijamo vecumu sasniegusi kundze dzimusi un uzaugusi Aizkraukles rajona rajonā Klintaines – Pļaviņu apkaimē, tāpēc 5. martā viņu apciemoja arī šī pagasta padome. Vienīgā jubilāres meita Oliņa Rita ar vīru Robertu tagad “audzinot savu māmiņu” un cerot uz mazznotiņiem, kuri varētu izremontēt pieticīgo dzīvokli.

Vēl 90 gadu vecumā Amālija Valija esot lasījusi sīko druku avīzēs, arī dzirde esot laba, bet redze strauji pasliktinājusies pēc piedzīvotās traģēdijas ģimenē. Reiz viņa bijusi tā, kura iebraukusi nepaklausīgos zirgus Upesciema sovhozā un atzinusi: “man nāk miegs, kad jābrauc ar vecu zirgu pa mežu, taču jestrāk ir baļķus vest.”

(Ētisku apsvērumu dēļ npublicējam viņas fotogrāfiju, jo jubilāre zaudējusi acu gaismu. Tik skaista torte sen nebija redzēta – red.)

ATCERAS IZVESTOS NO ROPAŽIEM

25. martā pie Ropažu stacijas piemiņas akmens pulcējās Garkalnes pagasta vadība Kārļa Cīruļa un Elgas Liepiņas personā un Garkalnes pamatskolas kolektīvs ar direktoru Laimnesi Bruģi priekšgalā, lai ar ziediem un sveiču aizdedzināšanu pagodinātu 1949. gadā deportētos

Latvijas civilos iedzīvotājus. Kā atminējās garkalniecis Eduards Kļaviņš, toreiz – pirms 55 gadiem no Ropažu stacijas izveda divus ešelonus ar cilvēkiem. L. Bruģis pieminēja, ka svešumā aizvesti ap 15 000 nevainīgu bērnu, no kuriem daudzi

bija tagadējo skolēnu vecumā. Skolēni Ieva Lazdāne un Gerhards Rekke publiski lasīja savus sacerējumus par Dzimteni Latvijā. Pagasta ainavu arhitekti Sandrai Čakānei uzticēts piemiņkļa vietai izstrādāt jaunu vizuālo risinājumu.

Ādažu pensionāru boss Fēliks Cīrcenis izdancināja Ināru Reimani, Garkalnes pensionāru priekšnieci.

«GARKALNES PAGASTA VĒSTIS», Nr.26
Brīvības gatvē 455, Rīga, LV – 1024

Izdevējs: Garkalnes pagasta padome
Iznāk kopš 1995. gada decembra
Reģistrācijas apliecība Nr.1882
Redaktors: Arvids Deģis – tālr.7800915, mob.6345635
E-pasts: garkalnesvestis@navigator.lv
Sludinājumus un informāciju sūtiet uz faksu – 7994414, kā arī iesniedziet pagasta padomes priekšsēdētāja vietniecei Elgai Liepiņai vai padomes kancelejas vadītājam.
Makets: Rolando
Druka: Tipogrāfija a/s «MC Ābols»
Tirāža: 1500 eks. Bezmaksas. Iznāk reizi mēnesī - katra mēneša pirmajā nedēļā.
Nodota iespiešanai 2004. gada 5. aprīlī
© Rakstus un ilustrācijas aizsargā Autortiesību likums, par viedokļiem un faktiem atbildīgi konkrēto rakstu autori